

[Erik Eriksen.]

små Ændringer af teknisk eller saglig Art, som Forslaget her indfører i Loven, og som Ministeren udførligt har redegjort for, må vi jo tage disse til Efterretning. Det er selvsagt ugørligt i Løbet af en Time virkelig at foretage en Undersøgelse af de Forhold, der her er nævnt. Vi må altsaa tage dem til Efterretning og gaa ud fra, at det er Ændringer, som dels betyder bedre Kontrol, dels tydeliggør Lovens Mening, og som derfor ogsaa må siges at være i Erhvervenes egen Interesse. Men dette at „tage til Efterretning“ er jo ikke nogen absolut tiltalende Arbejdsform for Rigsdagens Medlemmer. Den lille Ændring i Afsnit V, § 47, som betyder en Nedsættelse af Tillægsafgiften paa Spiritus til Fremstilling af Spirit til Barberfaget, er et lille Lypunkt, som i alt Fald jeg glæder mig over. Vi må vel have Lov til at opfatte denne Nedsættelse som et Vidnesbyrd om Ministerens gode Vilje i øvrigt, selv om jeg naturligvis ikke glemmer det gamle Ord, at een Svale gør ingen Sommer. Derimod er der et andet Forhold, jeg ikke er saa glad ved. Jeg sigter til § 36, Pkt. 8, hvor det foreslaas, at det i Chokoladeafgiftslovens § 2 fastsatte Tillæg til Indkøbsprisen m. v. ændres fra 20 til 30 pCt. Saa vidt jeg kan se, betyder dette, at det i Virkeligheden paalægges Importørerne at tage en større Pris. Det er et Forhold, som jeg absolut ikke er glad for, for at sige det meget mildt, og jeg gaar ogsaa ud fra, at hvis vi faar et Udvalg nedsat, det da vil være en af de Ting, vi kan tale om. Det er ikke noget større Spørgsmaal, absolut ikke, men det er en lille Ting, som gør, at man ikke er saa glad for det.

Til Slut skal jeg blot sige, at de Synspunkter af saavel saglig som principiel Art, der tidligere har været fremført fra Venstres Side, staar vi stadig fast paa. Store Dele af denne Lovgivning gaar i modsat Retning af, hvad vi ønsker. Jeg skal derfor konkludere mit Partis Stilling til Lovforslaget derhen, at vi bøjer os for Ministerens Argumenter for Nødvendigheden af Forlængelsen af Gyldigheden af denne Lovgivning, men at det er noget, vi kun gaar med til i en Nødsituation, og fordi Loven absolut og afgjort har Midlertidighedens Karakter.

Aksel Møller: Jeg må ligesom det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen begynde med et Hjertesuk over den Tid, der har været levnet til Behandling af Lovforslaget. Forholdet er jo det, at naar man læser det igennem, ser man, at det i Virkeligheden strejfer ind paa en lang Række Love, og at

dets Værdi i høj Grad bestemmes i Forhold til disse andre Love. Dette gør det lidt vanskeligt, forekommer det mig, for Ordførerne ved denne første Behandling at kunne give et indgaaende Udtryk for Synspunkter paa Enkeltheder i Lovforslaget i Forhold til gældende Lovgivning. Jeg ved godt, hvilke Vanskeligheder den højtærede Finansminister som andre højtærede Finansministre før ham har med Hensyn til Lovforslag af denne Karakter. Derfor bliver det ikke en Anklage, men blot et Hjertesuk, jeg har til Situationenen.

Saaledes som jeg har forstaaet den højtærede Finansministers Udtalelser dels ved Fremlæggelsen af Finanslovforslaget dels ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, har Lovforslaget i høj Grad en finansiell Betydning baade for det løbende Finansaar og for det kommende. Jeg har opfattet det saaledes, at der af dette Lovforslag ventes et Provenu paa Grundlag af disse Afgiftssatser paa ca. 200 Mill. Kr. for et Aar. Det vil altsaa sige, at der for indeværende Finansaar kan regnes med et Provenu paa ca. 100 Mill. Kr. og et tilsvarende Beløb formodentlig, under Forudsætning af, at Omsætningen bevares paa samme Højde for det kommende Finansaar, for Finansaaret 1943—44. Derfor vil jeg gerne have Lov til at understrege, at den højtærede Finansminister fremsætter dette Lovforslag i alt væsentligt ud fra Ønsket om, at skaffe Dækning, et Ønske, som naturligvis ogsaa mit Parti kan tiltræde, for med Hensyn til det løbende Finansaar vil det — stadig væk i Tillid til Finansministerens Udtalelser, jeg er ikke ældre, end at jeg har alle mine Illusioner med Hensyn til Finansministre i Behold — være saaledes, at dette indeværende Finansaar vil slutte med et Underskud paa 40 Mill. Kr., selv naar disse Afgifter foruddiskonteres i Opstillingen. En saadan Udsigt forekommer mig tilstrækkelig til at begrunde, at dette høje Ting skal støtte Finansministerens Ønske om Lovforslagets Gennemførelse i alt Fald for indeværende Finansaars Vedkommende.

Men ogsaa naar man ser paa de Muligheder, der foreligger for det kommende Finansaar, 1943—44, hvor Finansministeren bebuder et Underskud paa 243 Mill. Kr., er der gode finansielle Grunde til Gennemførelsen af Lovforslaget; selv om det maaske nok er at tage Forskud paa Bekymringerne at bebude et saa vældigt Underskud, er det vist uimodsigeligt, at der i høj Grad er Brug for disse 100 Mill. Kr. til at dække, i alt Fald for den første Halvdel af Aaret, en Del af dette kolossale Underskud. Det